

A. Ü. Tıp Fakültesi Fizyopatoloji Kürsüsü

**PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ**

Dr. Fuat TANER *

Bundan öneki çalışmamızda parsiyel ve total tiroidektomi yapılmış kobaylarda sürekli ve akut susuzluğun, açlığın ve susuzluk+açlığın yaşama süresi, beden ağırlığı ve rektal ısı üzerinde olan etkileri incelenmiş ve ölümden önce ağırlık ve ısı bakımından ortaya çıkan değişiklikler açıklanmıştır.

Literatürde propythiouracile verilerek veya ışınlama yolu ile hipotiroidi yapılmış sıçanlarda surrenalektomiden sonra beden ağırlığı ve rektal ısı üzerine 24 saat gibi kısa süreli susuzluğun ve açlığın etkilerini gösteren araştırmalar mevcuttur (6, 7). Bunlar cerrahi olmayan bir yolla tiroid yetmezliğine maruz bırakılmış sıçanlarda surrenalektomiden sonra meydana gelen değişiklikleri tesbit etmek amacıyla yapılmışlardır (9, 10).

Tarafımızdan yapılan bu çalışma başka bir tür hayvanda (kobayda) parsiyel ve total surrenalektomiden sonra uzun süreli susuzluğun, açlığın ve susuzluk+açlığın yaşama süresi, ağırlık kaybi ve rektal ısı üzerine olan etkilerini incelemek ve ölümden önce ortaya çıkan değişiklikleri tesbit etmek amacıyla yapılmıştır.

MATERİYEL VE METODLAR :

Deneysel 470-660 gr. ağırlığında 18 adet erkek kobay üzerinde yapılmış olup ayrı gruplar halinde kafeslerde barındırılan hayvanlar deneyselten önce 24-25 C° oda ısısında ve tabii aydınlatma altında bir hafta süre ile adaptasyon için bekletil-

* A. Ü. Tıp Fakültesi Fizyopatoloji Doçenti.

mişler, bu süre içinde Fakültemizde kobaylar için besin maddesi olarak verilen yem ile beslenmişler ve istedikleri kadar su içmişlerdir.

Sürrenalektomi laboratuvarımızda uygulanmakta olan metoda göre sırt bölgesinden yapılan vertikal bir şak ile parsiyel sürrenalektomi için sadece bir sùrenalin, total sùrenalektomi için her iki sùrenalin arka arkaya çıkarılması şeklinde yapılmıştır. Sùrenalektomi ameliyatı, eter narkozu altında imkân nisbetinde steril şartlarda gerçekleştirilmiş ve ameliyatlı hayvanlar özel kafeslerinde temiz ve itinalı bir bakıma tabi tutulmuşlardır.

Rektal ısları her gün aynı saatte (saat 11-12 arasında) ci-valı bir termometre ile alınmış, ayrıca şüpheli görülen vaka larda daha düşük dereceleri ölçmeye imkân veren pilli «Seconde termometre» kullanılmıştır. Bcden ağırlıkları küçük hayvanları tartmaya elverişli Seca model bir laboratuvar baskülü yardımı ile tesbit edilmiştir.

Bu çalışmamızın bundan önceki çalışma ile birlikte yürütülmlesi standart şartların farklı olmaması ve istenilen yaş ve büyülüklükte fazla sayıda kobay teminindeki güçlük sebebi ile deneylerin normal hayvanlarla ilgili kısımları yeniden tekrarlanmamış, bundan önce elde edilen normal değerler bu çalışmamızda da esas olarak alınmıştır. Böylece deneyler 27 hayvan üzerinde uygulanmıştır.

DENEYLER VE BULGULAR :

Deneysel normal, tek taraflı sùrenalektomi yapılmış ve iki taraflı sùrenalektomi yapılmış kobaylar olmak üzere üç grup halinde düzenlenmiş ve her grup kendi bünyesi içinde ölünceye kadar susuz bırakılanlar, aç bırakılanlar ve susuz+aç bırakılanlar olmak üzere 3 kısma ayrılmıştır. Sùrenalektomi yapılan hayvanlar ameliyat şokundan imkân nisbetinde kurtulmaları amacı ile bir gün kafeslerinde bekletilmişler bu süre içinde kendilerine bir miktar tuzlu su verilmiştir.

Bu şekilde düzenlenen her bir grupta susuzluk, achatk ve su-

**PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ**

suzluk+açlık deneylerinden önce ve sonra hayvanların her gün aynı saatte ağırlık ve rektal ısları ölçülmüş, elde edilen değerler hayvanlar ölünceye kadar ayrı ayrı tespit edilmiş ve sonuçlar tablolar halinde gösterilmiştir.

**GRUP I.
(NORMAL HAYVANLAR)**

a) Susuzluk deneyine tâbi tutulan normal hayvanlar. (Tablo : I) :

Tablonun incelenmesinden anlaşılabileceği üzere bu grupta yaşama süresi ortalama 7 gündür. Deneyden önceki duruma oranla ağırlık kaybı deneyden sonra birinci günde % 7,9, üçüncü günde % 18, beşinci günde % 33 ve ölüm gününden (ÖG) % 39,8 dir. Deneyden öncekine nazaran rektal ısı farkı birinci günde — 0,4, üçüncü günde — 0,9, beşinci günde — 1 ve ölüm gününden — 3,2 C° dir.

b) Açılkı deneyine tâbi tutulan normal hayvanlar. (Tablo : II) :

Bu grupta yaşama süresi 7,7 gündür. Bu süre içinde tamamı ile aç bırakılan hayvanlar sürekli olarak zayıflamışlardır. Deneyden önceki duruma oranla ağırlık kaybı deneyden sonra birinci günde % 2,3, üçüncü günde % 9,2, beşinci günde % 20 ve ölüm gününden % 36 dir. Rektal ısı farkı deneyden sonra birinci günde + 0,5, üçüncü günde + 0,5, beşinci günde — 0,2 ve ölüm gününden — 2,2 C° dir.

c) Susuzluk+açlık deneyine tâbi tutulan normal hayvanlar. (Tablo : III) :

Tabloda görüldüğü üzere bu grupta yaşama süresi ortalama 5 gündür. Ağırlık kaybı oranı ise deneyden sonra birinci günde % 9,8, üçüncü günde % 23, beşinci günde (ki bu gün aynı zamanda ortalama ölüm günündür) % 36 dir. Rektal ısı farkı deneyden sonra birinci günde + 1,5, üçüncü günde + 0,7 ve beşinci günde — 1,7 C° dir.

GRUP II.**(TEK TARAFLI SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ HAYVANLAR)**

- a) Susuzluk deneyine tâbi tutulan parsiyel surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : IV) :

Tablonun incelenmesinden anlaşılabileceği üzere bu grupta yaşama süresi ortalama 4,7 gündür. Ağırlık kaybı oranı deneyden sonra birinci günde % 0,7, üçüncü günde % 14,2, beşinci günde (ki bu gün ölüm gündür) % 21,6 dir. Kendi grubunda deneyden öncesine oranla rektal ısı farkı birinci günde + 0,3, üçüncü günde — 1,1 ve ölüm gündünde — 2,4 C° dir.

- b) Açlık deneyine tâbi tutulan parsiyel surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : V) :

Bu grupta yaşama süresi ortalama 5 gündür. Deneyden sonra ağırlık kaybı birinci günde % 1,8, üçüncü günde % 13 ve ölüm gündünde % 28,5 dir. Isı farkı ise deneyden sonra birinci günde + 0,5, üçüncü günde — 0,6 ve ölüm gündünde — 2,2 C° dir.

- c) Susuzluk + açlık deneyine tâbi tutulan parsiyel surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : VI) :

Tablonun incelenmesinden anlaşılabileceği üzere bu grupta yaşama süresi ortalama 3,4 gündür. Ağırlık kaybı oranı deneyden sonra birinci günde % 1,4, üçüncü günde % 16 ve ölüm gündünde % 19 dur. Rektal ısı farkı ise birinci günde + 0,2, üçüncü günde — 2 ve ölüm gündünde — 2,3 C° dir.

GRUP III.**(ÜKİ TARAFLI SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ HAYVANLAR)**

- a) Susuzluk deneyine tâbi tutulan total surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : VII) :

Bu grupta görüldüğü üzere yaşama süresi 3,4 gündür. Susuzluk deneyinden sonra ağırlık kaybı oranı diğer gruplara na-

**PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUGUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL ISI ÜZERINE ETKİLERİ**

zaran daha fazla olup deneyden sonra birinci günde % 2, üçüncü günde % 18 ve ölüm gününde % 20 dir. Rektal ısı farkı ise birinci günde — 0,1, üçüncü günde — 1,6 ve ölüm gününde — 1,7 C° dir.

b) **Açlık deneyine tâbi tutulan total surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : VIII) :**

Bu grupta yaşama süresi ortalama 3,7 gündür. Ağırlik kaybı oranı deneyden sonra birinci günde % 5,5, üçüncü günde % 23,9 ve ölüm gününde % 29 dur. Rektal ısı farkı ise deneyden sonra birinci günde — 0,6, üçüncü günde — 1,7 ve ölüm gününde — 2,1 C° dir.

c) **Susuzluk+açlık deneyine tâbi tutulan total surrenalektomili hayvanlar. (Tablo : IX) :**

Tablo : IX un incelenmesinden anlaşılabileceği üzere iki taraflı surrenalektomi yapılmış olup da susuzluk+açlık deneyine tâbi tutulmuş bulunan hayvanlar grubunda yaşama süresi ortalama 2,4 gündür. Bu grupta ağırlik kaybı oranı deneyden sonra birinci günde % 6,6, üçüncü günde % 25,4, ölüm gününde (Aynı gün ölmüştür) % 25,4 tür. Rektal ısı farkı ise deneyden sonra birinci günde — 0,7, üçüncü günde — 2,3 ve ölüm gününde — 2,3 C° dir.

TABLO : I

PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIGİN VE SUSUZLUKLA BİRLİKTE AÇLIGIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ

45

TABLO : II

TABLO : III

PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ

47

TABLO : IV

TABLE : V

PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ

49

TABLO : VI

TABLO : VII

**PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL ISI ÜZERİNE ETKİLERİ**

51

TABLO : VIII

TABLO : IX

Günler	İKİ TARAFLI SURRENALEKTOMİ YAPILMIŞ HAYVANLAR											
	I		II		III		AĞIRLIK				ISI	
	g	C°	g	C°	g	C°	Orta- laması g.	Azal- ması	Kayıp orani %	Orta- laması C°	Farkı ± C°	
	530	36,8	500	36,3	470	36,7	500	—	—	36,6	—	
SUSUZLUK+AÇLIK DENEYİ												
1.	490	36,2	470	35,5	440	36,2	467	33	6,6	35,9	— 0,7	
2.	430	34	400	35	380	35	403	97	19,4	34,6	— 2	
3.	ex.		ex.		360	34	373	127	25,4	34,3	— 2,3	
					ex.							
ÖG							373	127	25,4	34,3	— 2,3	

BULGULARIN KARŞILAŞTIRILMASI VE TARTIŞMA :

Tablolar halinde gösterilen sonuçlar ve yaşama süresi, ağırlık kaybı ve rektal ısı bakımından elde edilen değerler birbirleri ile karşılaştırıldıkları zaman oldukça ilgi çekici sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Bunlar arasında dikkati çeken önemli bir bulgu surrenalektomi yapılmış kobaylarda rektalisinin deneylerden önce normal hayvanlara nazaran daha düşük olmasıdır. Bu düşüklük tek taraflı surrenalektomi yapılmış hayvanlarda pek açlık değilse de iki taraflı surrenalektomi yapılmış hayvanlarda çok belirgindir.

Elde edilen bulguların tartışımasına geçmeden önce gruplarda bu bulguların birbirleri ile karşılaştırılmasına ihtiyaç vardır. Bu nedenle bütün gruplarda yaşama süresi, ağırlık kaybı ve rektal ısı farkı ayrı ayrı ele alınmıştır.

YAŞAMA SÜRELERİ İLE İLGİLİ BULGULARIN KARŞILAŞTIRILMASI :

Yaşama süresi konusunda bütün gruplarda elde edilen değerler Tablo : X da toplu halde gösterilmiştir.

TABLO : X
YAŞAMA SÜRESİ (Gün)

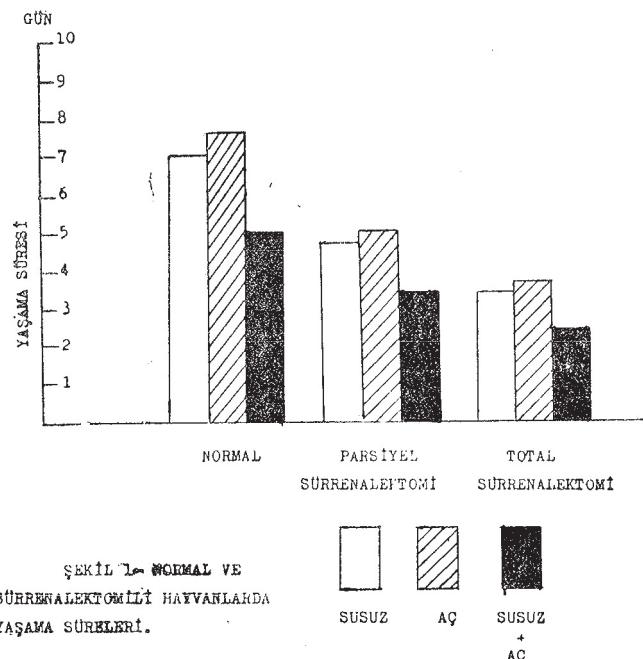
Deneyler	Normal	Parsiyel surrenalektomi	Total surrenalektomi	Deneyler ortalaması
Susuzluk	7	4,7	3,4	5,3
Açlık	7,7	5	3,7	5,5
Susuzluk + açlık	5	3,4	2,4	3,6
Gruplar ortalaması	6,6	4,4	3,2	

Tablonun incelenmesinden anlaşılabileceği üzere yaşama süresi en uzun olanı açlık deneyine tâbi tutulmuş normal hayvanlar grubudur. Bu grupta yaşama süresi 7,7 gündür. Yaşama süresi en kısa olanı ise susuzluk + açlık deneyine tâbi tutul-

muş total sürrenalektomili hayvanlar grubudur. Bu grupta yaşama süresi 2,4 gündür.

Tabloda görüldüğü üzere bütün gruptarda ve deneylerde gruplar ortalaması alınırsa normal hayvanların bu deneylere sürrenalektomili olanlardan daha fazla dayandığı görülür. Total sürrenalektomili hayvanların normalin yarısından daha az yaşadığı, parsiyel sürrenalektomili grubun ise bu ikisi arasında kaldığı görülür. Burada ortaya çıkan bir bulgu da şudur: Deneyler ortalaması nazarı itibare alınırsa yaşama süresinin açlık deneyinde en uzun, susuzluk+açlık deneyinde en kısa olduğu dikkati çeker. Susuzluk deneyi bu ikisi arasında kalır.

Yaşama süresi ile ilgili bu bulgular şekil 1 de sütünlar hâlinde gösterilmiştir.

Şekil : 1 — Normal, parsiyel sürrenalektomi ve total sürrenalektomi yapılmış kobaylarda susuzluk, açlık ve susuzluk+açlık deneylerinden sonra yaşama süreleri.

PARSİYEL VE TOTAL SÜRRENALEKTOMİ YAPILMIŞ
KOBAYLARDA SUSUZLUĞUN, AÇLIĞIN VE SUSUZLUKLA
BİRLİKTE AÇLIĞIN YAŞAMA SÜRESİ, AĞIRLIK KAYBI VE
REKTAL İSİ ÜZERİNE ETKİLERİ

AĞIRLIK KAYIPLARI İLE İLGİLİ BULGULARIN KARŞILAŞ-
TIRILMASI :

Her üç grupta ağırlık kayipları bakımından elde edilen değerlerden deneyden sonra 1, 3, 5. günler ile ölüm gününde elde edilenler Tablo : XI de toplu halde gösterilmişlerdir.

TABLO : XI

AĞIRLIK KAYBI ORANI (%)

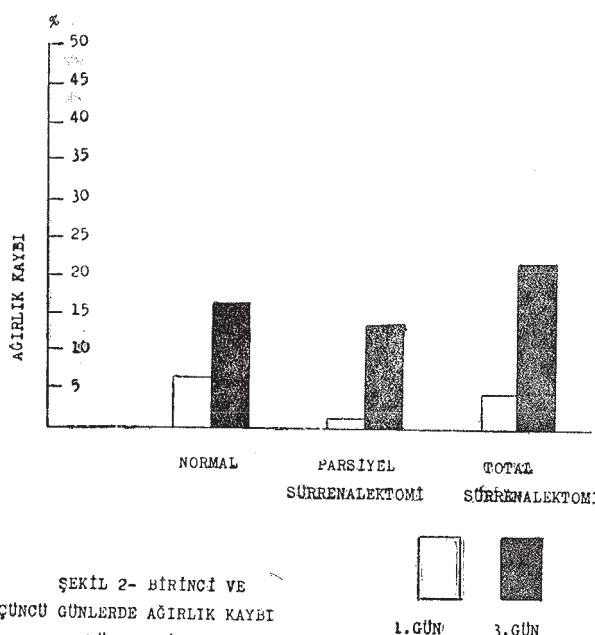
Deneyler	Günler	Normal	Parsiyel sürre-na- lektomi	Total sürre-na- lektomi	Deneyler ortalama- ması
Susuzluk	1	7,9	0,7	2	3,5
	3	18	14,2	18	16,7
	ÖG	39,8	21,6	20	27,1
Açlık	1	2,3	1,8	5,5	3,2
	3	9,2	13	23,9	12
	ÖG	36	28,5	29	31,2
Susuzluk+açlık	1	9,8	1,4	6,6	5,9
	3	23	16	25,4	21,5
	ÖG	36	19	25,4	26,8
Gruplar ortalaması	1	6,6	1,3	4,7	
	3	16,7	14,4	22,4	
	ÖG	37,3	23	24,5	

Tablo : XI in incelenmesinde görüldüğü üzere her grupta ağırlık kaybı hayvanın yaşama süresine göre değişmekte ve az yaşayan grupta elde edilen rakamlar hali ile daha az olmaktadır. Bu nedenle ağırlık kaybı nazarı itibara alınırken ölüm gününde elde edilen değerler değil, ölümden önceki günlerde elde edilen değerler önem kazanmaktadır. Kolay anlaşılabilmesi için tabloda her gruba ait deneyden sonraki bütün günler değil sadece 1, 3 ve ölüm günleri (ÖG) tesbit edilen ağırlık kaybı % leri gösterilmiştir.

Tabloda gruplar ortalaması nazarı itibare alınırsa iki taraflı sürenalektomi yapılmış hayvanların en çok zayıfladığı (deneyden sonra üçüncü günde % 22,4), buna karşılık tek taraflı sürenalektomi yapılmış hayvanlar grubunun nisbeten daha az zayıfladığı (üçüncü günde % 14,4) dikkati çeker. Ölüm günleri süre bakımından birbirlerinden farklı olduğu için zayıflama decesinin saptanmasında 1, 3, 5. günler esas alınmıştır. Parsiyel sürenalektomili grupta ağırlık kaybı oranının nisbeten daha düşük olması sürenallerden birisinin hayvanda bırakılması sebebi ile durumu kısmen kompanse ettiği şeklinde yorumlanabilir.

Bu konuda ortaya çıkan diğer bir bulgu da ağırlık kaybının en çok susuzluk+açlık deneyinde ve en az açlık deneyinde olmasıdır. Deneyler ortalaması nazarı itibare alınırsa susuzluk+açlık deneyinde ağırlık kaybı üçüncü günde % 21,5, açlık deneyinde % 12 dir. Susuzluk deneyi ise bu ikisi arasında yer almaktadır.

Ağırlık kaybı ile ilgili bulgular şekil 2 de sütunlar halinde gösterilmiştir.

Sekil : 2 — Normal, parsiyel ve total sürenalektomi yapılmış gruplarda bir ve üçüncü günlerde ağırlık kaybı oranları.

REKTAL ISI FARKLARI İLE İLGİLİ BULGULARIN KARŞILAŞTIRILMASI:

Bu konuda elde edilen en önemli bulgulardan birisi surrenalektomi yapılmış hayvanlarda rektal ısının normal hayvanlardan biraz daha düşük olduğunu söyleyebiliriz. Deneylerden sonraki günlerde ısı farkları normale nazaran daha küçük bulunmuştur. Ancak ölüm günlerindeki ısı farkları ister normal, ister surrenalektomili olsun pek değişim memekte ve bütün grupta ve bütün deneylerde ileri derecede düşük bulunmaktadır. Konuyu daha iyi açıklayabilmek için bütün grupta deneylerden önceki nazaran deneylerden sonra 1, 3 ve ölüm günlerinde elde edilen ısı farkları bir araya getirilmiş ve Tablo: XII de gösterilmiştir.

TABLO : XII
REKTAL ISI FARKI

Kendi grubunun deneyden önceki durumuna göre

İşinin azalması (—)

İşinin artması (+)

Deneyler	Günler	Normal	Parsiyel	Total
			sürrenalektomi	sürrenalektomi
Susuzluk	1	— 0,4	+ 0,3	— 0,1
	3	— 0,9	— 1,1	— 1,6
	ÖG	— 3,2	— 2,4	— 1,7
Açlık	1	+ 0,5	+ 0,5	+ 0,6
	3	+ 0,5	+ 0,6	— 1,7
	ÖG	— 2,2	— 2,2	— 2,1
Susuzluk + açlık	1	+ 1,5	+ 0,2	+ 0,7
	3	+ 0,7	— 2	— 2,3
	ÖG	— 1,7	— 2,3	— 2,3

Tablo: XII nin incelenmesinden anlaşılabileceği üzere ısı farkları her üç deneyde de düzensizlik göstermektedir, ancak normal

hayvanlarda bir ve üçüncü günlerde bazan (+) değerler bulunmasına karşılık total sürrenalektomi yapılmış grupta hiç (+) değere rastlanmamaktadır. Bu durum esasen biraz hipotermik durumda olan sürrenalektomili hayvanların susuzluk, açlık gibi olaylardan sonra çok hızlı bir şekilde hipotermiye ve şoka düştüklerini göstermektedir.

Sürrenalektomiyi müteakip hayvanların kısa bir zamanda ölmelerinde şok ve hipoteminin büyük bir rolü olsa gerektir. Bu durum daha sonraki çalışmalarımda yapacağımız bir kısmın kan kimyası ile ilgili araştırmalarımızdan sonra daha açık bir şekilde ortaya çıkacaktır. Sürrenal yetmezliği veya yokluğu sebebi ile özellikle sodyum ve su kaybına bağlı olarak hızla gelişen hiponatremi, hipovolemi, hipotansiyon ve hipotermi hayvanın yaşama süresini çok kısaltmaktadır ve bu arada akut susuzluk ve açlık gibi durumlar derhal ölümüne sebep olmaktadır. Bu durum sürrenal yetmezliği ile ilgili hal ve hastalıklarda sodyumdan başka su ve diğer besin maddelerinin verilmesinde hayatı bir önem bulunduğu kanısını uyandırmaktadır.

SONUÇLAR :

Deneysel deneylerden elde edilen sonuçları aşağıdaki şekilde özetlemek mümkündür :

1 — Susuzluk, açlık ve susuzluk+açlık deneylerine tâbi tutulmuş normal, parsiyel ve total sürrenalektomili kobaylarda yaşama süreleri birbirinden çok farklıdır. Bunlardan açlık deneyine tâbi tutulmuş normal hayvanlarda yaşama süresi en uzun, susuzluk+açlık deneyine tâbi tutulmuş total sürrenalektomili hayvanlarda en kısadır.

2 — Total sürrenalektomi yapılmış hayvanlar her üç çeşit deneye de hiç dayanıklılık gösterememiş ve kısa zamanda ölmüşlerdir. Tek taraflı sürrenalektomi yapılmış hayvanlar her üç çeşit deneye de ümit edildiğinden daha iyi dayanmışlardır. Bu durum tek sürrenalin hayvanın yaşamásında, gerek susuzluğa ve gerekse açlığa dayanmasında çok önemli katkıda bulunduguunu göstermektedir.

3 — Ağırlık kaybı normal, parsiyel ve total sürrenalektomi yapılmış hayvanlarda birbirinden farklı olup deneyler ortalaması nazarı itibara alınırsa susuzluk + açlık deneyine tâbi tutulmuş hayvanlarda en fazla, açlık deneyine tâbi tutulmuş hayvanlarda en azdır. Gruplar ortalaması nazarı itibare alınırsa ağırlık kaybı en çok total sürrenalektomi yapılmış hayvanlar grubunda olmuştur.

4 — Rektal ısı bakımından da gruplar arasında farklar vardır. Rektal ısı sürrenalektomi yapılmış hayvanlar grubunda, bilhassa total sürrenalektomili grupta normale nazaran oldukça düşüktür. Bu sonuncu grupta deneylerden sonra rektal ısıının hiç yükseldiği görülmemiştir. Buna rağmen ölüm gününde rektal ısı düşüşü bütün gruptarda ve bütün deneylerde birbirine yakındır.

5 — Bütün bu bulgular sürekli susuzluk ve açlık hallerinde sürrenallerin yaşama süresi, ağırlık kaybı ve rektal ısı üzerine çok önemli etkileri olduğunu göstermekte, sürrenal yetmezliği hallerinde sodyumdan başka su ve besin maddelerinin verilmesinin hayatı önemini ortaya koymaktadır.

ÖZET

Bu çalışmamız parsiyel ve total sürrenalektomi yapılmış kobaylarda uzun süreli şiddetli susuzluğun, açlığın ve susuzlukla birlikte açlığın yaşama süresi, beden ağırlığı ve rektal ısı üzerine etkilerini incelemek ve ölümden önce ısı bakımından ortaya çıkan değişiklikleri tesbit etmek amacıyla yapılmıştır.

Sonuç olarak susuzluk ve açlık deneylerine tâbi tutulmuş sürrenalektomili kobaylarda normal hayvanlara nazaran yaşama sürelerinin daha kısa ve ağırlık kayiplarının daha fazla olduğu görülmüştür. Ölümden önce rektal ısıının büyük ölçüde düşüğü, fakat bu düşüşün birbirinden farklı olmadığı tesbit edilmiştir. Böylece şiddetli susuzluk ve açlık hallerinde sürrenallerin yaşama süresi ve ağırlık kaybı üzerinde önemli bir etkisi bulunduğu görülmüştür.

RÉSUMÉ

Ce travail avait pour l'étude des effets de la soif intense et prolongée, de la faim et de la soif plus la faim sur le poids corporel, la température rectale et la durée de vie et la détermination des variations thermiques se produisant avant la mort chez des cobayes soumis à la surrénalectomie partielle et totale.

Par conséquent on a observé que la durée de vie est plus courte et la perte de poids plus forte chez des cobayes soumis à la surrénalectomie et aux essais de soif et de faim si l'on compare avec les résultats obtenus chez des animaux normaux. On a constaté que la température rectale est baissée d'une manière considérable mais cette baisse ne présentait pas beaucoup de différences parmi tous les groupes et tous les essais. Ainsi on a observé que les surrénales ont une action assez importante sur la durée de vie et la perte de poids dans les cas de soif et de faim.

LITERATÜR

- 1 — Chanchard P. et Chanchard J. : Nouvelles recherches sur le Déséquilibre nerveux de thermorégulation. C. R. Soc. Biol. 1201, 163, 1970.
- 2 — Desbals B., Vezinhet A. et Desbals P. : Les effets métaboliques de la surrénalectomie chez la Lapin : Influence de l'âge des animaux C. R. Soc. Biol. 1929, 163, 1969.
- 3 — Fabre M. Et. Marescaux J. : Donnée nouvelles sur le mode de réaction à la thyroxine d'homogreffons thyroïdiens, chez le cobaye thyroïdec tomisé. Mise en évidence d'une dépendance hormonale de ces greffons. C. R. Soc. Biol. 1356, 164, 1970.
- 4 — Geleneo S. : La thermogenèse du Rat blanc (*Rattus norvegicus*) en hiver et en été. C. R. Soc. Biol. 1703, 163, 1969.
- 5 — Nelson N. : J. Biol. chem. 375, 153, 1944.
- 6 — Reville P. et Stephan F. : Comparaison des effets du jeûne et de la soif sur la température du colon de rats normaux, de rats hypothyroïdiens et de rats surrénalectomisés. C. R. Soc. Biol. 1417, 162, 1968.
- 7 — Reveille P. et. Stephan F. : Effet de l'insuffisance thyroïdienne et de l'insuffisance surrénalienne sur la température rectale du Rat déshydraté. C. R. Soc. Biol. 1492, 160, 1966.

- 8 — Reveille P. et Stephan F. : Effet du Jeûne sur la température rectale de Rats normaux, de Rats hypothyroïdiens et de Rats surrénalectomisés. C. R. Soc. Biol. 1962, 160, 1966.
- 9 — Reveille P. et Stephan F. : Etude comparative de la composition du plasma de rats hypothyroïdiens et de rats surrénalectomisés. Soc. Biol. 754, 162, 1968.
- 10 — Rollet J., Pellet H., Czyba C. J. et Cottinet D. : Persistance d'une sécrétion de corticoides après surrénalectomie bilatérale chez le Hamster doré Mesocricetus auratus. C. R. Soc. Biol. 814, 164, 1970.
- 11 — Stephan F., Jahn H. et metz. B. : C. R. Soc. Biol. 463, 153, 1959.
- 12 — Stephan F., Reville P. et John H. : J. Urol et nephrol. 1966.
- 13 — Stephan F. John H. Reville P. et Urban M. : Franc Etude clin et. Biol. 890, 8, 1963.
- 14 — Vezinhet A. : C. R. acad. Sc. 2348, 266, 1968.
- 15 — Taner F. : Normal, Parsiyel ve Total Tiroidektomi yapılmış kobaylarda susuzluğun, ağlığın ev susuzlukla birlikte ağlığın ağırlık kaybi yaşama süresi ve rektal ısı üzerine etkileri. Tıp. Fak. Mec. (baskıda)